

## REACTIE OP

### 'Persisterend ondergebruik van ECT bij persisterende depressieve stoornis?'

Met veel interesse lazen wij het waardevolle commentaar van Sienaert (2019) op ons artikel over de lage toepassingsgraad van elektroconvulsietherapie (ECT) bij persisterende depressie in Nederland. In dat artikel bespreken wij dat ECT een van de aangewezen behandelingen is voor patiënten met een chronische depressie.

Cijfers van het DBC-informatiesysteem van de NZA laten zien dat ECT bij deze groep onterecht niet voldoende wordt toegepast. Het blijkt dat 26% van de patiënten met een unipolaire depressie langer dan 2 jaar voor depressie wordt behandeld, maar dat slechts 1,2% van deze patiënten ook wordt behandeld met ECT. En dat terwijl ECT de meest potente behandeling is voor (therapieresistente) depressie.

In het artikel gebruiken wij voor de chronische groep die langer dan 2 jaar de DBC unipolaire depressieve stoornis had de term 'persisterende depressieve stoornis'. Deze terminologie is achteraf gezien niet gelukkig gekozen en heeft onbedoeld voor verwarring gezorgd.

Sienaert stelt terecht dat de dysthyme stoornis ook onder de persisterende depressieve stoornis valt in de DSM-5, terwijl evidentie voor ECT bij deze groep ontbreekt. De door ons gebruikte cijfers uit het DBC-informatiesysteem van de NZA waren echter uit 2014 en 2015 en toentertijd werden in dit systeem de DSM-IV-coderingen gebruikt. Wij willen dan ook opmerken dat de dysthyme stoornis niet in onze berekening is opgenomen en de lage toepassingsgraad van ECT die wij beschrijven, gebaseerd is op unieke DBC's met de hoofddiagnose 'unipolaire depressieve stoornis' (DSM-IV-codes: 296.2x en 296.3x) die ten minste 2 jaar werden gecontinueerd met vervolg-DBC's.

Wij hadden derhalve beter kunnen kiezen voor de term 'chronische depressieve stoornis' (conform DSM-IV) om zo duidelijk te maken dat de resultaten alleen betrekking hebben op unipolaire depressieve stoornis en niet op de dysthyme stoornis.

## LITERATUUR

- Scheepens DS, van Waarde JA, Lok A, Zantvoord JB, de Pont BJHB, Ruhé HG, e.a. Elektroconvulsietherapie bij persisterende depressie in Nederland; zeer lage toepassingsgraad. Tijdschr Psychiatr 2019; 61: 16-21.
- Sienaert P. Persisterend ondergebruik van ECT bij persisterende depressieve stoornis? Tijdschr Psychiatr 2019; 61: 14-5.

## AUTEURS

**DOMINIQUE SCHEEPENS**, psychiater, UMC Amsterdam, AMC, Amsterdam.

**JEROEN VAN WAARDE**, psychiater, Rijnstate Ziekenhuis, Arnhem.

**ANJA LOK**, psychiater, UMC Amsterdam, AMC, Amsterdam.

**JASPER ZANTVOORD**, psychiater, UMC Amsterdam, AMC, Amsterdam.

**BOUDEWIJN DE PONT**, psychiater, Rijnstate Ziekenhuis, Arnhem.

**ERIC RUHÉ**, psychiater, Radboudumc, Nijmegen.

**DAMIAAN DENYS**, hoogleraar Psychiatrie en afdelingshoofd, UMC Amsterdam, AMC, Amsterdam.

**GUIDO VAN WINGEN**, hoogleraar Neuro-imaging in de Psychiatrie, UMC Amsterdam, AMC, Amsterdam.

## CORRESPONDENTIEADRES

D.S. Scheepens, UMC Amsterdam, AMC, afd. Psychiatrie, Postbus 22.660, 1100 DD Amsterdam.  
E-mail: d.s.scheepens@amc.uva.nl

## TITLE IN ENGLISH

Reaction on 'Persistant underuse of ECT for persistant depressive disorder?'



ARTIKEL

